

סל האשליות

האם מדינת ישראל מסוגלת לספק לאזרחיה תרופות ומענה לכל המחלות? אם התשובה שלילית, הגיע הזמן לקדם פתרונות אחרים

תדי שנה רועשת וגועשת התק שורת סביב סל התרופות, מה ייכנס ומה יישאר בחוץ, מי יחיה ומי ימות. מי יזכה לטיפול רפואי ומי יאלץ לשעבר את נכסיו ואת עתידו עובר כמה שנות חיים. המלחמה על סל הבריאות היא מלחמה שהמרוויחים היחידים ממנה הם יחצנים, לוביסטים ומאכערים הפועלים להכניס תרופה כזו ולא אחרת, בשמיכה שתמיד קצרה מדי. הדיון האינסופי מרחיק אותנו מהשא"ל להבסיסית: האם המדינה צריכה לספק לאזרחיה תרופות ומענה לכל המחלות? אם המדינה מחליטה לתת מענה לכל צורך, לכל מחלה ולכל רדישה, שנתכבד ותישא בהוצאות (הכבדות), מבלי לשחק בגרמה לי ומבלי למכור אשליות שהי תרופה השנה מועמדת לסל, או שאולי בשנה הבאה יהיה לה תקצוב (במידה והחולה עוד יהיה בין החיים).

אם המדינה חושבת שהיא איננה יכר לה לתת מענה מלא לכלל צרכי הטיפול לים הרפואיים אלא מענה בסיסי בלבד, הגיע הזמן לעצור את המשחק הציני בחייהם של החולים ובני משפחותיהם ופשוט להגיד להם שהמדינה איננה יכר

לה לספק את כל צרכי הבריאות. שמי שיש לו - יחיה, ומי שאין לו - ימות. מי שיכול להרשות זאת, עדיף שיביטח את עצמו כראוי, כי המדינה לוקחת על עצמה רק טיפולים עד רמה מסוימת. במידה רבה, זה כמו לתת אקמול לחור לה סרטן.

אין גבול לרפואה טובה ולכן אף מדינה בעולם לא יכולה לספק לאזרחיה את מלוא עלויות הבריאות. המדינה צריכה לעשות כמיטב יכולתה, אבל צריך להיות ברור לכולם שיש מוצר טוב יותר. הפתרון הוא לאפשר לציבור לרכוש ביטוח תרופות שאינן בסל הבריאות, כי תמיד יהיו כאלה. המדינה צריכה לתמוך בביטוח הזה ולעודד את רכישתו, למשל דרך הכרה ברכישה כהוצאה מוכרת.

המדינה צריכה לחייב את חברות התרופות להציע את התרופות שאינן נכללות בסל חינוג לעשירונים הגמוכים שאין באפשרותם לרכוש את הביטוח. לא פופולרי להגיד זאת, אבל ביטוח הוא כלי קפיטליסטי להשגת יעדים סוציאליסטיים. אין דבר שוויוני יותר מביטוח, בו הרבה אנשים משלמים מעט

כסף על מנת שמעט אנשים יקבלו הרבה כסף אם וכאשר יודקו לו.

המשחק השנתי של עוד כמה מיליונים לטובת תקציב הסל איננו נותן מענה אמיתי, וגורלם של אנשים לא יכול להיקבע על ידי רולטה אכזרית שמקבלת החלטות בהתאם לשיקולים שהיא עצמה קובעת. התקציב הקיים איננו נותן מענה ויש להכפיל, לשלש או לרבע את הכספים המופנים לתרופות ולטיפולים שבסל. הגיע הזמן שמדינת ישראל תקבל החלטה אמיצה ותציג בפני תושביה את המציאות. אי אפשר לשחק בחיי אדם.

תושבי ישראל, בעיקר הבריאים ביניהם, צריכים להבין שכשיגיעו למצב בו יודקו לתרופות יקרות, יהיה מאוחר מדי לצעוק ולדרוש. זה הזמן לצאת לרחובות ולדרוש את תקצוב סל הבריאות, כך שיכסה את כל התרופות הנדרשות, מבלי ליצור איפה ואיפה בין המחלות ולדרוש למוות את אלו שחלו במחלות שתרופותיהן (שוב) לא ייכנסו אל הסל. ●

הכותב הוא מומחה בתחום ביטוחי הבריאות והסיעוד ומדיניות בריאות